

Presentació personal

Habitualment sóc una persona que no li agrada massa sortir de la zona de confort, del que se'm dona bé fer. Per a mi va ser un repte agafar aquesta assignatura, ja que durant la carrera considero que no ho he passat gaire bé amb les pràctiques d'ordinador, sobretot aquelles en que s'havia de programar. Per aquest motiu vaig estar dubtant molt si agafava aquesta assignatura, perquè sabia que em costaria, i el meu cap pensava: "Ja que has patit bastant durant aquests 3 anys, a 4t vés a lo segur i relaxa't". Però òbviament necessitava referències d'altra gent, i vaig estar preguntant a gent d'un curs més gran, sobre quines assignatures m'hauria d'agafar a 4t. De la assignatura que em van parlar millor va ser Temes Actuals de la Bioinformàtica. I em vaig quedar amb la següent frase: "Hi ha molta gent que no li agrada programar, i que tot i així han sortit encantats d'aquesta assignatura. A part, no t'ocupa molt de temps personal". També vaig demanar consell a la professora (Marta), i em va acabar de convèncer. Llavors vaig pensar, si la professora m'agrada, la gent me'n parla bé, i a sobre pot ser útil pel meu futur, endavant. L'agafo. D'aquesta assignatura m'espero perdre-li la por a programar, aprendre sobre les xerrades que ens vinguin a fer i gaudir-la.

Discussió final de l'assignatura

Després d'haver cursat TAB, puc dir que no me'n penedeixo de la decisió que vaig prendre a l'hora de fer la matrícula. Realment m'ha passat volant, ha sigut com si no tingués una càrrega al damunt com em passa amb d'altres assignatures. L'objectiu de perdre-li la por a programar potser diria que és el que menys he complert. Sincerament penso que no estic feta per això, i que hi ha gent a qui li costa més que d'altres, però sempre sóc a temps de millorar en aquest aspecte si realment ho vull. A vegades la frustració em supera, i em fa ràbia que una cosa no em surti, que no pugui fer-la funcionar simplement entenent-la o estudiant-la, sinó que potser no he pressionat la tecla correcta i no sé identificar l'error. A banda d'això, és una assignatura que he gaudit sobretot per les xerrades interessants que hi ha hagut. Algunes de molt curioses (com la de l'Edgar i el seu doctorat a temps parcial col·laborant amb les ONG), d'altres de més monòtones (com la d'en Miquel del Supercomputing Centre), d'altres de denses però amb una aplicació pràctica molt interessant (com la de la Claudia i l'anàlisi del genoma del càncer) i la que ha sigut la millor per a mi: la de la Rosana, sobre el que no està escrit de la cultura científica. Aquesta última va ser una inspiració per a mi, realment el que va fer ella, de donar-nos 38 consells i aprenentatges sobre el món de la investigació d'una manera tan didàctica, és el que haurien de fer els professors des de 1r de carrera. Així, molta menys gent es desil·lusionaria sobre el seu futur. A través de les 4 pràctiques i les xerrades, me n'he adonat de com d'important pot arribar a ser la bioinformàtica per a les futures investigacions, i sobretot pel que més m'interessa a mi, la medicina del futur. Les pràctiques m'han donat eines molt útils per fer servir R, per fer gràfics, GWAS, RNA-seq, gestionar arxius... Tot són coses que em podrien demanar perfectament a la feina del futur. Per això, recomano molt aquesta assignatura a tots aquells que són curiosos i tenen ganes d'aprendre sobre ciència, cultura i bioinformàtica.